

אבות תקנום

תמצית סוגיות ה"דף היומי"

מתוך "דרך ישרה" מסכת סנהדרין

דפים ע"ז - פ"ג, פרשת סוכות תשע"ח

דרך ישרה תמצית הדף

דף ע"ז

דין מצמצם, ברוצח חייב ובנזקין פליגי 1. רבינא מחייב, בק"ו מרוצח דלא מחייבין בו שוגג כמזיד ואונס כרצון, ק"ו לנזקין. 2. לר"א בר רב פטור, שנאמר בהאי קרא רוצח הוא ואתי למעוטי נזקין. השמועות בגורם מיתה 1. כפתו: מת ברעב, פטור. 2. בחמה או בצנה ומת חייב, ואם רק סוף חמה לבא פטור. 3. לפני ארי פטור. 5. לפני יתושין, רבא מחייב ורב אשי פטור כיון שהם מתחלפים. 5. כפה עליו גיגית ופרע את המעזיבה מעליו מחלוקת, ומייתי דרבא פוטרו כשיטתו בכפתו ומת ברעב. 6. המכניס את חבירו לביתא דשישא, רבי זירא מחייב דווקא בהדליק לו נר, ומיהו י"ל שסובר בכופה גיגית דחייב, כיון שמיד בשעה שמכניסו מתחיל הבליה. 7. דחפו לבור ויש בו סולם וסלקו פטור, כיון שבשעה שדחהו יכול לעלות. 8. וכן בזרק חץ ותריס בידו ואח"כ ונלקח, משום שבשעת הזריקה כלו חיציו. 9. וכן בזרק חץ ואח"כ נתפזרו הסמנין שהיו בידו להתרפא, ובכדי לפטרו סגי שיהיו סמנין בשוק או אפילו שנזדמנו לו אח"כ.

דין הריגה ע"י כחו 1. זרק צרור בכותל וחזרה לאחוריה כגון המשחקין בכדור, חייב. 2. חיוב משחקין בכדור אף בהרגו במזיד, ולא חשיבא התראת ספק. 3. הרגו תוך ד"א פטור וחזין לד"א חייב, מכיון שרוצה שילך טפי מד"א. 4. הכופת את חבירו והפנה עליו את מרוצת המים חייב בכח ראשון. 5. זרק צרור למעלה והלכה לצדדין והרגה חייב, דהוי כח כחוש. הקושיות דמצינו חוזר לאחוריו ולא הוי כחו 1. מקדש מי חטאת ונפל הקידוש על הצד ואח"כ נפל לשוקת פסול, ותירץ בשותת. 2. מחט נתונה על חרס ואיכא ספק שמא היזה על החרס ומשם מיצה על המחט ההזאה פסולה, ותירץ דאתמר מצא וחיישינן דליכא כחו כלל.

דף ע"ח

אדם שהוכה ע"י עשרה בנ"א בזה אחר זה, רבנן פטרי וריב"ב מחייב. והשמועות 1. ואיש כי יכה כל נפש אדם, רבנן בעו את כל הנפש ולריב"ב סגי בכל דהו נפש. 2. לכו"ע ההורג: טריפה פטור, גוסס בידי שמים חייב, ובגוסס ביד אדם פליגי. לריב"ב חייב דדמי לטריפה משום שנעשה בו מעשה, ולרבנן פטור דמדמו לגוסס בידי שמים שהרי לא נחתכו סימניו. דיני טריפה 1. ההורג אדם טריפה פטור. 2. טריפה שהרג בפני ב"ד חייב דכתיב ובערת הרע מקרבך,

ושלא בפני ב"ד פטור דהויא עדות שא"א להזימה. 3. הרובע את הטריפה חייב, וקמ"ל דאינו דומה למשמש מת דפטור, משום דיש לו הנאה. 4. טריפה שרבע, כנ"ל בהרג. 5. עדים שהעידו לחייב טריפה והוזמו אינן נהרגין. 6. עדים שהם טריפה שהעידו והוזמו, לרבא נהרגין, ולרב אשי אין נהרגין מכיון שאינם בזוממי זוממין. 7. שור שהוא טריפה שהרג, לרבא חייב ולרב אשי פטור דומיא דבעלים. 8. שור של אדם טריפה שהרג פטור, דהיות שבעליו הטריפה אינו במיתה לכן לא קרינן ביה השור יסקל. המכה את חבירו ואמדוהו למיתה והיקל ואח"כ הכביד ומת, רבנן מחייבי ור"נ פוטר כיון שרגלים לדבר שלא מת מחמת המכה. והשמועות 1. אם יקום והתהלך ונקה המכה, הקמ"ל לר"נ שהמכה פטור אם היקל ואח"כ הכביד, ולרבנן אתי לדין חבישה. 2. דין חבישה במגדף, לר"נ מיניה ילפינן לעלמא, ולרבנן א"א ללמוד ממנו דהויא הוראת שעה. ולכו"ע א"א ללמוד דין חבישה ממקושש, משום שכבר היה ידוע שהוא במיתה. 3. איכא תרי פסוקים לדין אומדנא, חד אתי לאמדוהו למיתה וחיה, והפסוק הנוסף אתי לר"נ לאמדוהו למיתה והיקל, ולרבנן להיכא דאמדוהו לחיים ומת דפטור. 4. אמדוהו למיתה והיקל ואח"כ הכביד ומת, לרבנן במיתה ולר"נ פטור ממיתה ומשלם ממון ליורשים כפי היזקו מלפני ההכאה.

פדף עט

נתכוון להכות במקום אחד בגוף והכהו במקום אחר 1. נתכוון למכה שאין בה כדי להמית והכה בשיעור מיתה פטור. 2. נתכוון למכה כשיעור מיתה והכה שלא כשיעור מיתה פטור. 3. נתכוון לשיעור מיתה והכה במקום אחר כשיעור מיתה חייב.

נתכוון להרוג את זה והרג את זה 1. לרבנן אם נתכוון לבהמה גוי או נפל פטור, ובנתכוון לישראל חייב מיתה, וילפי שנאמר וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה אם יהיה אסון ונתת נפש תחת נפש. 2. ר"ש יליף מנפש תחת נפש דאיכא חיוב ממון אבל ליכא חיוב מיתה שנאמר וארב לו וקם עליו, ולרבנן אתי לתשעה ישראלים וגוי דהזורק אבן לתוכם פטור, דכל קבוע כמחצה על מחצה. 3. לתנא דבי חזקיה פטור בין מיתה ובין ממון, ויליף מהקישא דכמו מכה בהמה חייב ממון בכל גוונא אף בשוגג ובאינו מתכוין ובדרך עליה, כך מכה אדם פטור בכה"ג בין מיתה ובין ממון.

רוצח שנתערב באחרים, לחכמים פטור ולר"י כונסין אותו לכיפה. והאופן 1. אם נתערב באחרים כשרים, קשיא דלרבנן פשיטא דפטור וכן ר"י לא היה מחייב כיפה לכולם. 2. לר"א איירי ברוצח שלא נגמר דינו שנתערב ברוצחים אחרים שנגמר דינם, ופליגי אי גומרין דינו של אדם שלא בפניו. 3. לר"ל באדם לכו"ע פטורי, ואיירי בכה"ג בשוורים, ונחלקו אי מצרכינן למיתת השור שיגמר דינו בפניו כמו דומיא דמיתת הבעלים. 4. לרבא גרסינן הכי, שני בנ"א שיצא חץ מביניהם פטורים ואפילו אחד מהם צדיק גמור, ושור הנסקל שנתערב בשוורים רגילים לרבנן סוקלין את כולם ולר"י כונסין אותן לכיפה.

פדף פ

פרה שהמיתה וילדה, אמרינן דמשנגמר דינה ולדה מותר ואחר גמר דין אסור, וקשיא מברייתא דאסרינן ולד הנוגחת וולד הנרבעת. ומיישבינן 1. עיברה וילדה לפני שנגמר דינה מותר ואחר גמר דין אסור, וקשיא למ"ד זה וזה גורם מותר לישתרי אף לאחר גמר דין. 2. אסרינן אם עיברה קודם גמר דין וילדה אחר גמ"ד, משום דעובר ירך אמו.

דין חייבי מיתות שנתערבו 1. הנסקלין בנשרפין, לר"ש ידונו בסקילה אף דהוו מיעוטא כיון שסובר דשריפה חמורה, ולרבנן הם בשריפה משום דהוו רובא וכן דסברי שסקילה חמורה. 2. הנשרפין בנסקלין

לר"ש בסקילה, להו"א משום דשריפה חמורה ולמסקנא משום דהו רובא, ולרבנן בשריפה ואמרו לר"ש דפליגי עליה וסקילה חמורה. 3. ה"נ פליגי בנחנקין ונהרגין, דר"ש סובר חנק חמור ולרבנן סייף.

פ"ד פ"א

העונש למי שנתחייב בשתי מיתות ב"ד 1. בשתי עבירות נידון בחמורה, אף אם נגמר דינו על עבירה קלה ואח"כ עבר עבירה חמורה, ומייתי קרא דיחזקאל והוליד בן פריץ: שופך דם בחנק, את אשת רעהו טימא בחנק, ואל הגילולים נשא עינו בסקילה, וענשו דמיו בו בסקילה. 2. עבר עבירה אחת שיש בה שתי מיתות לת"ק נידון כחמורה ולר"י בזיקה הראשונה שבאה עליו, ולכן אשת איש שנעשית חמותו נידון בחנק, דאיסור מוסיף שייכא רק בקרבן.

ביאור פסוקי המעלות שביחזקאל 1. אל ההרים לא אכל, שלא נצרך לזכות אבותיו. 2. ועינו לא נשא לגילולים, שלא הלך בקומה זקופה. 3. ואת אשת רעהו לא טימא, שלא ירד לאומנות חברו. 4. ואל אשה נדה לא קרב, שלא נהנה מקופה של צדקה. 5. צדיק הוא חיה יחיה, ר"ג בכה משום דמשמע דבעי לעשות את כולו בכדי לחיות, ור"ע א"ל דסגי באחת מהם דומיא דאל תטמאו בכל אלה.

מי שעבר על כריתות ושנה באותה עבירה, כונסין אותו לכיפה לת"ק בשלישית ולאבא שאול ברביעית. ופליגי 1. להו"א כמו המחלוקת בכמה הוי חזקה דלרבי בתרי זימני ולרשב"ג בתלת. 2. כו"ע סברי כרשב"ג, ופליגי אי נעשה מוחזק ע"י העבירות או ע"י המלקויות. 3. נחלקו אי כיפה צריכה התראה, דפליגי גם בברייתא גבי התרו בו ושתק או הרבין ראשו, דלא חשיבא שהיתה התראה מכיון שלא התיר את עצמו.

ההורג נפש שלא בעדים כונסין אותו לכיפה, כיצד נודע לב"ד שהרג 1. בעדות מיוחדת. 2. בעדים ושלא בהתראה. 3. בהוכחו העדים בבדיקות ולא בחקירות.

צורת ההכנסה לכיפה 1. גובהה מלא קומתו, ורמיזא שנאמר תמותת רשע רעה. 2. מאכילין אותו לחם צר ומים לחץ עד שיוקטן מעיינו. 3. אח"כ מאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת.

העבירות שעונשין ע"י פגיעת קנאים 1. הגונב את הקסוה והוא כלי שרת, ורמיזא כבלע את הקודש ומתו. 2. המקלל בקוסם, שאומר יכה קוסם כלפי מעלה, או שמקלל בקוסם את חברו ואת קונו. 3. הבועל ארמית, ואם לא פגעו בו ענשו בכרת. וחיובו משום נדה שפחה גויה זונה, ואיכא פלוגתא אי שייכא בגוים חיוב משום אישות. 4. כהן ששימש בטומאה, פרחי כהונה מוציאין אותו חוץ לעזרה ומפציעין את מוחו בגזירין.

פ"ד פ"ב

ביאור הפסוקים במלאכי 1. בגדה יהודה, זה ע"ז. 2. ותועבה נעשתה בישראל, זה משכב זכור. 3. כי חלל יהודה קדש ה', זו קדישה המופקרת לזנות. 4. ובעל בת אל נכר, זו גויה שהבא עליה הוא כמתחתן עם ע"ז. 5. העונש: יכרת ה', כרת. 6. ער, חריף בחכמים. 7. עונה, בתלמידים. 8. מגיש מנחה, אם הוא כהן.

מעשה זמרי בן סלוא וכזבי 1. שבט שמעון אמרו לנשיאם מדוע הוא שותק בשעה שהם נהרגים. 2. קיבץ כ"ד אלף והלך לכזבי. 3. אמרה שהיא בת מלך, א"ל שהוא נשיא שבט, ואף גדול ממשא בכך שהוא שני לבטן. 4. הביא אותה למשה וא"ל אם היא אסורה כיצד הותר בבת יתרו. 5. והמה בוכים, כיון שנתעלמה ממשא ההלכה בבוועל ארמית. 6. וירא פנחס: ראה את המעשה וזכר בהלכה שקנאין פוגעין בו, או ראה שיש חילול השם ואז אין חולקין כבוד לרב, או שראה את המלאך שבא להשחית בעם. 7.

ויקם מתוך העדה ויקח רומח, שאין נכנסים לבימ"ד בכלי זיין. 8. הוציא את להב הרומח ונשען על מקלו
9. בא לשבט שמעון וחשבו שגם הוא נכנס לעשות צרכיו, וש"מ התירו פרושים את הדבר. 10. ועמוד
דפנחס ויפלל, עשה פלילות עם קונו, שחבטן לפני המקום ואמר האם על אלו יהרגו כ"ד אלף מישראל.
11. מלאכי השרת בקשו לדחפו, וה' לא הניח להם. 12. השבטים התחילו לבזותו שהוא מצאצאי יתרו,
והכתוב בא וייחסו אחר אהרן הכהן. 13. בריתי שלום, ה' אמר למשה הקדם לו שלום, וראויה כפרה זו
שתכפר ותלך לעולם. 14. זרזיר מתנים, שזמרי בעל את כזבי תכ"ד בעילות כגימטריא זרזיר, או ששים.
עד שנעשה הוא כביצה המוזרת, והיא כערוגה מלאה מים. 15. כזבי היה מושבה בית סאה, וקבר שלה
אמה. 16. שמה שוילנאי, ונקראה כזבי כיון שכזבה באביה, או שאמרה לו כוס בי עם זה.

ששת הנסים שנעשו לפנחס בהריגת זמרי 1. היה לזמרי לפרוש. 2. וכן לזעוק. 3. פנחס כיוון בזכרותו
ובנקבותה. 4. שלא נשמטו מהרומח. 5. בא מלאך והגביה את המשקוף. 6. בא מלאך והשחית בעם
והטרידן.

שמות שלומיאל בן צורישידי 1. זמרי, שנעשה כביצה המוזרת. 2. בן סלוא, שהסליא שיספרו עוונות
משפחתו. 3. שאול, שהשאיל את עצמו לדבר עבירה. 4. בן הכנענית, שעשה מעשה כנען. 5. שמו,
שלומיאל בן צורישידי.

בעי אי כהן ששימש בטומאה חייב מיתה בידי שמים, האם מזה שפוצעין את מוחו ש"מ דפטור מיד"ש,
או מזה שהורגים ש"מ שמחויב גם ביד"ש. ומייתי 1. מי שלקה ושנה כונסין לכיפה, איירי שעבר על
כריתות. 2. גונב את הקסוה, כלי שרת. 3. מקלל בקוסם, מיחזי כמברך את השם. 4. בועל ארמית,
ילפינן ממלאכי דחייב כרת. 5. היוצק והבולל ושאר מלאכות שאינם גמר עבודה אין חייבים עליהם
משום חוץ זרות טומאה ומחוסר בגדים, משמע מזה דהמקטר חייב משום טומאה. ודחי דכהן הוי באזהרה
מדאורייתא, וזר מוזהר רק מדרבנן. 6. ואלו שבמיתה בידי שמים מייתי כהן ששימש בטומאה, תיובתא
על מאן דפטר.

דף פג

הברייתא בחיובי מיתה בידי שמים בעבודת המקדש ומנין 1. האוכל את הטבל, בגז"ש חילול מתרומה.
ותרוייהו שוין שהן: תרומה, נוהג בחו"ל, יש היתר, הפסוק יחללו לשון רבים, בפירות, ולא שייך בהו
פיגול ונותר. ואין ללמוד בגז"ש מנותר אף ששוין שהם פסול אוכל ואין לו היתר במקוה, משום דאיכא
דמיון טפי לתרומה וכן שוין בלשון יחללו. 2. כהן טמא שאכל תרומה טהורה, שנאמר ושמרו את
משמרתו וכו' ומתו בו כי יחללוהו, אבל אם אכל תרומה טמאה פטור מכיון שהיא מחוללת ועומדת. 3.
זר שאכל תרומה, שנאמר ומתו בו וכו' וכל זר לא יאכל קדש, ורב חולק וסובר דבמלקות משום דאיכא
הפסק בפסוק. 4. זר ששימש, שנאמר והזר הקרב יומת. 5. טמא ששימש, שנאמר וינזרו ולא יחללו,
ובגז"ש חילול מתרומה דשוין שהם פסול הגוף פסול תרומה יש היתר במקוה ולשון לא יחללו. ולא
ילפינן בגז"ש מנותר אף דשוין שהם קודש בפנים ונוהג בפיגול ונותר, משום דלשון יחללו עדיפא. 6.
טבול יום ששימש, שנאמר קדושים יהיו ולא יחללו ואתי לטבו"י באם אינו ענין, ויליף מתרומה בגז"ש
חילול. 7. מחוסר בגדים שנאמר וחגרת אותם אבנט והיתה להם כהונה, וללא בגדיהם הוו כזר דענוש
מיתה. 8. מחוסר כיפורים, שנאמר וכפר עליה הכהן וטהרה, מכלל שהיא טמאה וטמא ששימש במיתה.
9. שלא רחוק ידיים ורגלים, שנאמר ירחצו מים ולא ימותו. 10. שתויי יין, שנאמר יין ושכר אל תשת וכו'
ולא תמותו. 11. פרועי ראש, שביחזקאל הוקשו פרועי ראש לשתויי יין דהוי במיתה.

האיסורים שנאמרו בעבודת המקדש ומנין 1. ערל, שנאמר ביחזקאל ערל בשר לא יבא אל מקדשי. 2. אונן, שנאמר בכה"ג ומן המקדש לא יצא ולא יחלל, ש"מ דשאר אונן מחלל. ואין ללמוד בגז"ש חילול דיהא במיתה כמו תרומה, משום דדבר שבא מהכלל אין דנים אותו בגז"ש. 3. יושב, שנאמר לעמוד לשרת. 4. בעל מוס, לרבנן בלאו שנאמר ומתו בו למעט בעל מוס, ולרבי במיתה ויליף גז"ש מטמא ששימש שנאמר אך אל הפרוכת לא יבא ולא יחלל. ודמיה לטמא דהוי פסול הגוף קודש בפנים פיגול ונותר, ולא ילפינן מנותר שאינו פסול הגוף. 5. הזיד במעילה, לרבנן בלאו שנאמר בו ולא במעילה, ולרבי במיתה דיליף מתרומה בגז"ש חטא.

זר ששימש במקדש נאמר והזר הקרב יומת, ופליגי מה ענשו 1. לר"ש במיתה ביד"ש בגז"ש, מיתה מעדת קרח שנאמר כל הקרב ימות ודנים הדיוט מהדיוט. 2. לר"מ בסקילה בגז"ש יומת מנביא שהדיח, דדנים יומת מיומת, וסובר דנביא שהדיח ענשו סקילה. 3. לר"ב"נ בחנק וכן לחד תנא אליבא דר"ע, דיליף מנביא שהדיח וסבור כר"ש דענשו בחנק.

הדן עלך פרק תשיעי!

שאלות לחזרה ושינון

א. דין ולד פרה שהרגה ואח"כ ילדה, הסתירה וכיצד מיישבינן (2)
 כל חייבי מיתות שנתערבו זה בזה
 ב. באיזו מיתה יש להמית חייבי מיתות שנתערבו אלו באלו לר"ש ולרבנן, ומאי טעמא (3)
 דף פא
 משנה - מי שנתחייב בשתי מיתות
 א. העונש למי שנתחייב שתי מיתות בית דין, ומהיכא ילפינן (2)
 מי שנתחייב בשתי מיתות ב"ד נידון בחמורה ~ המקור מהפסוק ביחזקאל
 ב. ביאור הפסוקים ביחזקאל על מי נאמר צדיק הוא חיה יחיה (5)
 משנה - מי שלקה ושנה
 ג. המחלוקת אחרי כמה פעמים שחטא כונסין אותו לכיפה, ובמאי פליגי (3)
 משנה - ההורג נפש שלא בעדים מכניסין אותו לכיפה
 ד. אם אין עדים כיצד הב"ד יודעים שהרג (3)
 מכניסין אותו לכיפה
 ה. מהי כיפה, וכיצד מוצא שם את מותו (3)
 משנה - קנאים פוגעין בו
 ו. העבירות שעונשין ע"י פגיעת קנאים (4)
 דף פב
 הבעל ארמית ~ ענשו
 א. ביאור הפסוקים במלאכי שנאמרו על הבעל ארמית וענשו (8)
 הבעל ארמית ~ זמרי בן סלוא ופנחס
 ב. מעשה זמרי בן סלוא כזבי וקנאות פנחס (16)
 ג. הנסים שנעשו לפנחס בהריגת זמרי וכזבי (6)
 ד. שמותיו של שלומיאל בן צורישדי (5)
 כהן ששימש בטומאה ~ מיתתו

דף עז
 וכבש עליו לתוך המים ~ מצמצם בניזיקין
 א. המחלוקת בדין מצמצם בניזיקין, ובמאי פליגי (2)
 וכבש עליו לתוך המים
 ב. השמועות בדין גרימות מיתה, מתי חייב ומתי פטור ומדוע (9)
 וכבש עליו לתוך המים ~ כחו
 ג. המקרים בהריגה ע"י כחו ודינם (5)
 ד. היכן מצינו דבחזר לאחוריו לא חשיבא כחו, והתירוצים (2)
 דף עח
 רוצח שהכה את רעהו ~ קירוב מיתה
 א. מחלוקת רבנן וריב"ב בדין קירוב מיתה, והשמועות (2)
 רוצח שהכה את רעהו ~ קירוב מיתה ~ טריפה
 ב. דיני טריפה, בהריגה בעדות ובע"ח (8)
 המכה את חברו ואמזוהו למיתה והיקל ולאחר מכאן הכביד
 ג. מחלוקת רבנן ור"נ אי אמרינן רגלים לדבר היכא שהיקל וחזר והחמיר, ובמה נחלקו (4)
 דף עט
 משנה - נתכון להרוג
 א. נתכון להכות במקום אחד בגוף והכה במקום אחר (3)
 רבי שמעון אומר אפילו נתכון להרוג את זה והרג את זה פטור
 ב. הדיעות בחיוב המתכון להרוג את זה, ומהיכא ילפי (3)
 רוצח שנתערב באחרים
 ג. מחלוקת ר"י ורבנן ברוצח שנתערב באחרים, והמקרה שנחלקו (4)
 דף פ
 רוצח שנתערב באחרים ~ שור שנגמר דינו שנתערב ~ ולד

ג. הלאוין שנאמרו לגבי חילול עבודת המקדש, ומנין
(5)
ג. זר ששימש במקדש דבמיתה, המחלוקת באיזה
מיתה וכיצד ילפינן (3)
הדרן עלך פרק תשיעי

ה. האיבעיא האם כהן ששימש בטומאה ענשו מיתה
בידי שמים, הצדדים מזה שפרחי כהונה פוצעין את
מוחו, והראיות (6)
דף פג
כהן ששימש בטומאה ~מיתתו~ החיובים בעבודת המקדש
א. הברייתא בחיובי מיתה בידי שמים בעבודת בית
המקדש ומנין (11)

הושלמה סדרת "דרך ישרה" על כל הש"ס! יצאו לאור בס"ד מסכתות:

מכות שבועות 	יבמות 	ברכות עם מחודדין בפ"ד.
עבודה זרה הוריות מחודדין בפ"ד	כתובות 	שבת מהדורה חדשה.
זבחים 	נדרים 	עירובין
מנחות 	נזיר סוטה 	פסחים
חולין 	גיטין 	שקלים ר"ה
בכורות עם הקדמות ומושגים 	קידושין - עם תורתך שעשועי, סימוני הדרן, ותוספתא 	יומא
ערכין-תמורה 	בבא קמא 	סוכה
כריתות-מעילה 	בבא מציעא 	ביצה תענית
נדה 	בבא בתרא א-ב 	מגילה-פורים עם מדרש, תוספתא, ותמצית מחיר יין לרמ"א
	סנהדרין א-ב עם "יש סדר לגמרא" ותמצית כל המסכתא. 	מו"ק חגיגה

ניתן להשיג: בטל' 054-8479220, ת.ד. 5053 בני ברק, yesodot100@gmail.com מחיר: 5 ₪.

חיבורים נוספים מבית "דרך ישרה":

נשיח בחוקין 1270 מצוות לפי כל השיטות של מוני תרי"ג המצוות.	שירת ישראל - סוגיות מסכת ב"ק.	באהבת תשגה תמיד - שיחות באהבת תורה ודרכי זכירתה מהגאון רבי בונים שרייבר שליט"א.
בחקותין אשתעשע - על תרי"ג מצוות, לשיטת בה"ג ואזהרות ר"ש אבן גבירול.	קיצור חודים מנוקד ומסודר.	איזוהי דרך ישרה - כיצד ללמוד לשנן ולזכור, עם הכנה למסכת מכות.
עתים לתורה - לוחות ללימוד יומי לכל יהודי, עם הרב מרדכי גנוט שליט"א.	קיצור אלשין רות	הקדמות ומושגים - סדר קדשים, ובקרוב בס"ד על סדרי זרעים וטהרות.
	קיצור אלשין אסתר	
	קיצור אלשין איכה בקרוב בס"ד על שו"ש וקהלת.	

ניתן להצטרף לקהל הקוראים,

ולקבל את העלון במייל

לפרטים תגובות והערות:

yesodot100@gmail.com

~261~

המערכת